

Arrest

nr. 291 579 van 6 juli 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 4 april 2023.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN, loco advocaat A. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij, die verklaart een Palestijn te zijn afkomstig uit Gaza, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 13 oktober 2022, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

2. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat er in Griekenland sprake is van een precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

4. Verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Ze betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Ze gaat in haar verzoekschrift, waarin ze zich beperkt tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het verwijzen naar de algemene situatie in Griekenland en het formuleren van algemene beweringen, loutere ontkenningen en kritiek, bovendien niet of nauwelijks concreet in op, doch alzo geheel voorbij aan de concrete vaststellingen van de commissaris-generaal, waardoor hier geen afbreuk aan wordt gedaan.

De Raad wijst erop dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en onderdak te zoeken en de taal te leren. Zulke inspanningen mogen niet, laat staan genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen, zoals ook de commissaris-generaal pertinent vaststelde. De houding en het handelen van verzoekende partij duiden er daarentegen op dat zij geenszins zinnens was om in Griekenland een duurzaam leven en een

toekomst uit te bouwen, gelet o.a. en in het bijzonder op het feit dat zij Griekenland verliet van zodra haar Griekse documenten in orde waren en zij legaal kon reizen. Daarnaast verzaakt verzoekende partij volledig aan de medewerkingsplicht die op haar rust, door de Belgische asielinstanties haar relevante Griekse documenten zoals haar verblijfs- en reisdocument(en) niet voor te leggen en hiervoor geen afdoende uitleg te bieden, alsmede door initieel leugenachtige en bedrieglijke verklaringen af te leggen in een poging de Belgische autoriteiten te misleiden, zoals ook de commissaris-generaal terecht opmerkte, een vaststelling die in het verzoekschrift geheel onverlet wordt gelaten.

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van de verzoekende partij, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld uit te oefenen vooraleer zij daaromtrent conclusies trekt. Verzoekende partij maakt niet aannemelijk, gelet ook op de zeer korte tijd die ze er nog verbleef na de toekenning van (haar) internationale bescherming(ssatus), dat zij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om huisvesting of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoont. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Verzoekende partij kan derhalve, gelet op haar handelen of veeleer nalaten om te handelen in de EU-lidstaat die haar internationale bescherming toekende en gelet op haar spoedige vertrek aldaar nadat ze er bescherming verkreeg, bezwaarlijk ernstig voorhouden en ze maakt niet concreet aannemelijk dat zij in Griekenland de aan haar status verbonden rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden. Zij toont dan ook niet aan, laat staan op een concrete en overtuigende wijze, dat de rechten en voordelen gekoppeld aan haar internationale beschermingsstatus "niet meer dan holle woorden" zijn, zoals ze thans op algemene wijze voorhoudt.

Een algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar zij in gebreke blijft.

Verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Ze toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

5. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt zij omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 26 mei 2023 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1571 staat onder eed en tolkt Arabisch – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verzoekende partij meent dat, in tegenstelling tot wat in deze beschikking wordt gesteld, zij tijdens haar persoonlijk onderhoud bij de verwerende partij voldoende elementen heeft aangebracht waaruit haar kwetsbaar profiel en het risico op een onmenselijke en vernederende behandeling bij terugkeer naar Griekenland blijken. Zij licht toe dat zij in Griekenland geen enkele vorm van steun genoot, er geen inkomen uit vast werk kon verwerven en niet werd begeleid met het oog op integratie. Toen zij bij de politie van Samos een klacht wilde indienen, vond zij daar geen gehoor. Zij vervolgt dat zij in Griekenland geen toekomstperspectieven had, hoewel zij er inspanningen heeft geleverd om haar situatie te verbeteren, maar dat het statuut dat zij er genoot geenszins effectief is, zodat er aanleiding is om haar verzoek om internationale bescherming in België te behandelen en stelt nog dat zij in Griekenland niets kon doen, dat haar geen enkele beweging was toegestaan, dat zij uit een opvangcentrum werd gezet en op straat werd gegooid en herhaalt dat zij niet mocht werken om zo een toekomst op te bouwen en haar talrijke gezinsleden – die hiervoor op haar rekenen, en waarbij zij verwijst naar het overlijden van haar broer, waarvan zij het bewijs heeft bijgebracht – te kunnen ondersteunen. Op vraag van de voorzitter deelt zij nog mee dat zij nog in het bezit is van haar Griekse verblijfsdocumenten; zij toont hiervan foto's waarop wordt vermeld dat haar verblijfskaart is vervallen op 17 januari 2023. De verzoekende partij besluit dat het zowel in Griekenland als in de Palestijnse gebieden voor haar onmogelijk is om een toekomst op te bouwen.”

5. De verzoekende partij brengt ter zitting, met voormelde argumentatie, evenwel geen dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan in de beschikking van 21 maart 2023 opgenomen grond.

5.1. Zij beperkt zich immers tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, inzake haar situatie en omstandigheden in Griekenland, en van al eerder aangehaalde argumenten, en beperkt zich voorts tot het formuleren van algemene opmerkingen, zonder dat zij dit echter betreft op en zij concreet ingaat op hetgeen in voormelde beschikking concreet met betrekking tot haar situatie als begunstigde van internationale bescherming wordt vastgesteld.

5.2. Zo laat de verzoekende partij de grond in de beschikking ongemoeid, waarbij wordt vastgesteld dat zij geheel verzaakt aan de medewerkingsplicht die op haar rust. Zij legde immers initieel leugenachtige en bedrieglijke verklaringen af, in een poging de Belgische asielinstanties te misleiden, zoals eerder ook de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op pertinente wijze heeft vastgesteld: *“Het CGVS kan echter niet om de vaststelling heen dat uit uw verklaringen blijkt dat u aan het begin van uw verzoek om internationale bescherming probeerde om uw asielprocedure in Griekenland te verdoezelen (DVZ, Verklaring DVZ, p.10,12) en kennelijk tot op heden stukken achterhoudt. U geeft nu immers toe dat u tijdens uw interview bij DVZ leugenachtige verklaringen hebt afgelegd over uw eerdere verzoek om internationale bescherming en over de documenten waarmee u naar België reisde, omdat u niet wilde toegeven dat u Griekse documenten in uw bezit had (CGVS, p. 13). Over deze documenten (verblijfskaart en Grieks reisdocument) verklaart u nu dat u ze ergens in het opvangcentrum hebt opgeborgen, maar dat u niet meer weet waar (CGVS, p.4-5) zodat het niet mogelijk is om ze te laten zien. Dat u uit onachtzaamheid niet alle relevante stukken kan overhandigen, is al weinig ernstig. Bovendien werd u tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gevraagd om alle foto's van deze documenten waarmee u naar België reisde die op uw smartphone staan aan het CGVS te bezorgen (CGVS, p.13-14). Tot op heden hebt u deze evenwel niet doorgestuurd. Het CGVS brengt in herinnering dat het de plicht is van een verzoeker om internationale bescherming om van bij aanvang van de procedure zijn volle*

medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie, waarbij het aan de verzoeker is om de nodige feiten en relevante documenten aan te brengen bij de Commissaris-generaal. Dat u na bedrieglijke verklaringen blijkbaar nog altijd nalaat om al uw essentiële documenten neer te leggen houdt reeds een negatieve indicatie in voor uw algemene geloofwaardigheid."

De verzoekende partij spuide dus eerder doelbewust mist over haar Griekse documenten. Immers, ofschoon zij hier op 12 mei 2022, ofwel meer dan een jaar geleden, haar beschermingsverzoek indiende en hoewel zij eerder meermaals en uitdrukkelijk om die documenten werd gevraagd en op het belang ervan werd gewezen, liet zij tot op de terechtzitting geheel na om haar Griekse verblijfsdocumenten te tonen, nota bene pas wanneer haar expliciet opnieuw naar die documenten werd gevraagd. De houding en het handelen van de verzoekende partij corresponderen dan ook geenszins met, doch staan haaks op, de medewerkingsplicht die op haar, zoals op iedere andere verzoeker om internationale bescherming, rust.

5.3. Waar thans blijkt dat de Griekse verblijfskaart van de verzoekende partij inmiddels is vervallen, toont zij niet aan dat het voor haar onmogelijk zal zijn om bij terugkeer naar Griekenland de vereiste administratieve stappen te zetten om haar (verblijfs)documenten te verlengen of te vernieuwen, noch dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. In zoverre de verzoekende partij moeilijkheden zou kunnen ondervinden inzake toegang tot sociale bijstand, de arbeidsmarkt of huisvesting in geval van terugkeer naar Griekenland, kan verder ook niet blijken dat zij niet de middelen en zelfredzaamheid zou hebben om hieraan het hoofd te bieden. Ook het feit dat blijkens de beschikbare informatie een verlenging of vernieuwing hiervan lange(re) tijd in beslag kan nemen, brengt niet noodzakelijkerwijze met zich mee dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. In casu stelt de Raad immers vast dat de verzoekende partij beschikt over een uitgebreid familiaal netwerk in België (NPO, p. 14), zoals in de bestreden beslissing terdege wordt vastgesteld: *"Daar kan trouwens ook nog aan worden toegevoegd dat u duidelijk voldoende zelfredzaam was om met ondersteuning van het familiaal netwerk waarover u beschikt verder te reizen naar België (CGVS, p.13,14), waaruit duidelijk blijkt dat u staat bent om uw opties te overwegen en uw keuzes te maken. U verklaarde immers dat u een verwante hebt in België die u een ticket kocht om vanuit Griekenland te reizen (CGVS p. 13). Op de vraag of die verwante u dan niet kan helpen door u in Griekenland te ondersteunen stelt u enkel dat ze u niet voor altijd kunnen onderhouden (CGVS p. 14). U dan verder gevraagd of ze u dan niet eenmalig kunnen helpen met bijvoorbeeld het betalen van een huurwaarborg of een som geld tot u uw leven in Griekenland kon starten, geeft u dan toe dat u dergelijke hulp niet hebt gevraagd (CGVS p. 14)."*

Gelet op wat voorafgaat, kan worden aangenomen dat de verzoekende partij bij terugkeer naar Griekenland in afwachting van de verlenging of vernieuwing van haar verblijfskaart op de steun en hulp van dit familiaal netwerk in België zal kunnen rekenen, dat bestaat uit vier ooms en een tante (Verklaring DVZ, vraag 21). Er liggen geen elementen voor waarom zij hierop niet (opnieuw) een beroep zou kunnen doen, om deze periode in Griekenland te overbruggen in afwachting van de verlenging of vernieuwing van haar verblijfsvergunning. Daarenboven is de verzoekende partij een handelings-bekwame en zelfredzame volwassene die in staat is om zelf haar leven in te richten, zoals eerder werd vastgesteld.

5.4. De verzoekende partij weet bezwaarlijk te overtuigen in zoverre zij ter zitting (opnieuw) laat uitschijnen dat zij in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming al het mogelijke heeft gedaan om de aan haar status verbonden rechten en voordelen te laten gelden. Door ter zitting onder andere op te merken dat, hoewel zij er inspanningen heeft geleverd om haar situatie te verbeteren, het statuut dat zij er genoot geenszins effectief is, gaat de verzoekende partij geheel voorbij aan hetgeen eerder in voormelde beschikking met betrekking tot haar individuele omstandigheden als begunstigde van internationale bescherming werd vastgesteld, zoals o.a. dat uit haar verklaringen geen of onvoldoende inspanningen blijken om zich als statushouder in Griekenland te integreren door er onder meer werk en onderdak te zoeken en de taal te leren, maar haar houding en handelen er daarentegen op wijzen dat zij geenszins zinnens was om in dat land een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen, gelet onder meer en in het bijzonder op het feit dat zij Griekenland verliet van zodra haar Griekse documenten in orde waren en zij legaal kon reizen (NPO, p. 6, 9).

Zoals eerder in de beschikking opgemerkt, maakt de verzoekende partij niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die zij er nog bleef na de toekenning van haar internationale beschermingsstatus, dat zij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om huisvesting of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland, en het komt haar toe de middelen die het recht en haar status in Griekenland haar hiertoe bieden terdege te

gebruiken, doch ze toont niet aan dit te hebben gedaan. Ze toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan te hebben uitgeput. Door dit ter zitting te ontkennen of louter tegen te spreken, maakt de verzoekende partij geenszins op een concrete en overtuigende wijze het tegendeel aannemelijk. Haar opmerking ter zitting dat het statuut dat zij er genoot geenszins effectief is, weet in het licht van het voorgaande aldus geenszins te overtuigen, net zo min als haar algemene opmerking dat zij in Griekenland geen enkele vorm van steun genoot, ze er geen inkomen uit vast werk kon verwerven en niet werd begeleid met het oog op integratie.

Met dergelijke algemene beweringen, die niet worden onderbouwd en bovendien moeilijk te rijmen vallen met haar uitermate beperkte inspanningen als statushouder in Griekenland zoals die blijken uit haar eerdere verklaringen en haar snelle vertrek uit het land, ontkracht noch weerlegt verzoekende partij geenszins de volgende vaststelling in de beschikking: *“Verzoekende partij kan derhalve, gelet op haar handelen of veeleer nalaten om te handelen in de EU-lidstaat die haar internationale bescherming toekende en gelet op haar spoedige vertrek aldaar nadat ze er bescherming verkreeg, bezwaarlijk ernstig voorhouden en ze maakt niet concreet aannemelijk dat zij in Griekenland de aan haar status verbonden rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden. Zij toont dan ook niet aan, laat staan op een concrete en overtuigende wijze, dat de rechten en voordelen gekoppeld aan haar internationale beschermingsstatus “niet meer dan holle woorden” zijn, zoals ze thans op algemene wijze voorhoudt.”*

De Raad benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat, zoals ook in Griekenland, redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij de nodige ernstige stappen onderneemt om er zijn rechten uit te oefenen en zijn leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd.

De verzoekende partij toont, gelet op wat voorafgaat, dan ook niet aan dat het voor haar onmogelijk zou zijn om in Griekenland een toekomst uit te bouwen, te meer daar zij dit nooit heeft geprobeerd, aangezien zij daarentegen het land heeft verlaten van zodra dit mogelijk was. Zij bevestigde immers tijdens haar persoonlijk onderhoud dat bij het verkrijgen van haar Griekse documenten zij Griekenland meteen heeft verlaten (NPO, p. 9).

Wat de opmerking ter zitting betreft dat zij in Griekenland niet mocht werken om zo een toekomst op te bouwen en haar talrijke gezinsleden, die hiervoor op haar zouden rekenen en waarbij zij verwijst naar het overlijden van haar broer, te ondersteunen, wijst de Raad er vooreerst op dat de verzoekende partij eerder aangaf geen partner of kinderen te hebben. Zij verklaarde eerder dat zowel haar ouders als haar broers allen in Palestina verblijven (zie Verklaring DVZ van 13 juni 2022). Eerder werd er al op gewezen dat de verzoekende partij een zelfstandige, zelfredzame en ondernemende jongeman is en dat zij bovendien eerder op steun en hulp van in België verblijvende familie, met name vier ooms en een tante (Verklaring DVZ, vraag 21), kan rekenen. In zoverre de verzoekende partij haar verblijf in België wil regelen om zich hier bij die familieleden te vestigen, maakt zij (met de huidige procedure inzake haar verzoek om internationale bescherming) gebruik van de verkeerde procedure. Het betoog dat talrijke gezinsleden rekenen op haar ondersteuning, heeft verder geen uitstaans met haar persoonlijke situatie en het risico op een behandeling in strijd met artikel 4 van het Handvest bij terugkeer naar Griekenland.

5.5. Voorts doet de verzoekende partij met de herhaling van haar eerdere uitleg dat zij geen gehoor vond bij de politie van Samos toen zij een klacht wilde indienen, geen afbreuk aan hetgeen hierover eerder concreet en uitgebreid in de bestreden beslissing werd vastgesteld en wel als volgt: *“Aangaande de door u beweerde bedreigingen die u via Whatsapp werden toegestuurd stelt het CGVS vast dat de authenticiteit van dergelijke berichten op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Dat u deze berichten, die volgens u aantoonde dat u tijdens uw asielprocedure in Griekenland nog steeds een actuele vrees voor vervolging koesterde, nooit hebt gedeeld met de Griekse asielinstanties (CGVS, p.10,11) wakkert de twijfels omtrent de echtheid ervan nog verder aan. In elk geval toont u helemaal niet aan dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om uw rechten te doen gelden in Griekenland. Dat was immers de staat waaraan u bescherming vroeg tegen degenen die volgens u deze berichten naar u hadden gestuurd. U verklaart dat u na het ontvangen van deze dreigberichten naar het politiekantoor in Samos naar de politie bent gestapt, die weigerde om uw aangifte te noteren (CGVS, p.10). U meende dat uw rechten door deze lakse houding van de politie werden geschonden, maar zette geen enkele stap om de situatie te remediëren (CGVS, p.10). Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze*

van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, en dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U legt echter geen enkel stavingsstuk neer betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept. Los van de vaststelling dat u geen concreet element aanreikt waaruit zou blijken dat de Griekse instanties u met zouden willen beschermen indien u dreigementen ontvangt, merkt het CGVS nog op dat uit uw verklaringen blijkt dat u sinds uw vertrek uit Griekenland ook geen berichten meer hebt ontvangen, waardoor deze beweerdde problematiek ook niet meer actueel is. U geeft ook zoveel toe wanneer u daarnaar gevraagd wordt, en spreekt enkel over de algemene situatie van verzoekers om internationale bescherming in Griekenland (CGVS, p.12). Deze beweerdde bedreigingen kunnen dus geen ander licht werpen op de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.” (eigen onderlijning)

5.6. Door voor het overige op algemene wijze haar levensomstandigheden in Griekenland te schetsen, waarbij die verklaringen met enige korrel zout moeten worden genomen gelet op de eerdere vaststelling dat de verzoekende partij er niet voor terugdeinst om leugenachtige en bedrieglijke verklaringen af te leggen in een poging de waarheid te verdoezelen en de zaken anders voor te stellen, zonder echter concreet in te gaan op en concrete opmerkingen met betrekking tot de grond van de beschikking van 21 maart 2023 te formuleren, ontkracht noch weerlegt verzoekende partij hetgeen eerder met betrekking tot haar concrete situatie en individuele levensomstandigheden in Griekenland werd vastgesteld.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 21 maart 2023 opgenomen grond. Bijgevolg brengt de verzoekende partij geen elementen naar voren waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juli tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES